Του **Αντώνη Νταλακογεώργου** *

Η Πανελλαδική Πανεργατική απεργία στις 12/11/2015 είναι η πρώτη γενικευμένης κλίμακας κινητοποίηση που γίνεται από το σύνολο των συνδικάτων, εργατικών, κοινωνικών συλλογικοτήτων με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ και η οποία ενώνει, συσπειρώνει και κινητοποιεί τους εργαζόμενους στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα, τους μικρομεσαίους και ευρύτερα λαϊκά και μεσαία στρώματα τα οποία θίγονται με τα νέα δυσβάστακτα μέτρα που είναι στην συμφωνία κυβέρνησης – δανειστών και αποτελούν μνημονιακές δεσμεύσεις που συμφώνησε, υπέγραψε και ψήφισε η νέα κυβέρνηση μαζί με το παλιό πολιτικό μνημονιακό μπλοκ (Ν.Δ – ΠΑΣΟΚ – Ποτάμι κ.λπ).

Από αυτήν την σκοπιά η αναμέτρηση και η σύγκρουση που σηματοδοτεί ο εργατικός ξεσηκωμός στις 12/11/2015 και η συνέχειά του αποτελεί κρίσιμο πολιτικό ζήτημα καιcrash test στις σχέσεις των εργαζομένων με την κυβέρνηση η οποία όπως είχαμε επισημάνει επανειλημμένα αργά ή γρήγορα θα ερχόταν σε πλήρη ρήξη και σκληρή αντιπαράθεση με τους εργαζόμενους μετά την υιοθέτηση του 3ου μνημονίου.

Οι προηγούμενοι αγώνες στην διάρκεια της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ μπορεί να υπήρξαν εξαιρετικά κατώτεροι των κρίσιμων περιστάσεων και προφανώς αναντίστοιχοι των σκληρών πολιτικών επιλογών που δρομολόγησε η κυβέρνηση, είναι όμως φανερό ότι αργά και σταθερά υποχωρεί και εγκαταλείπεται η αμηχανία, η αδράνεια, η παθητικότητα, η αναμονή και η ανάθεση τα οποία δίνουν την θέση τους σε ένα αγωνιστικό κλίμα οργανωμένης αντίστασης και πάλης για να μην υλοποιηθούν οι καταστροφικές πολιτικές που ήδη άρχισε να υλοποιεί και να εφαρμόζει η κυβέρνηση.

Με πλούσια εμπειρία και παρακαταθήκη τους μεγάλους αγώνες που αναπτύχθηκαν τα τελευταία 5 χρόνια, και οι οποίοι συνέβαλαν αποφασιστικά στην κατάρρευση και μέσω των εκλογών στην ανατροπή των κυβερνήσεων Παπανδρέου και Σαμαρά – Βενιζέλου, το

εργατικό, ταξικό και αγωνιστικό κίνημα πορεύεται αποφασιστικά σε νέα σύγκρουση με το μεγάλο κεφάλαιο και το πολιτικό του προσωπικό που προωθεί και υπερασπίζεται τα συμφέροντά του για την διεύρυνση των προνομίων και της κερδοφορίας του.

Η απεργία στις 12/11/2015 αποτελεί την αφετηρία σημαντικών και πολύμορφων αγώνων και κινητοποιήσεων που θα ενταθούν και θα κλιμακωθούν μέσα στον φετεινό χειμώνα και αυτό είναι βέβαιο ότι θα δημιουργήσει τους όρους και τις προϋποθέσεις το εργατικό κίνημα να βγει στο προσκήνιο και να διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο στις κοινωνικές, πολιτικές και οικονομικές εξελίξεις στην χώρα μας.

Πρέπει να αποσαφηνίσουμε ότι παλιά και νέα μνημόνια και οι πολιτικές που σχεδιάζονται, αποφασίζονται και υλοποιούνται από τις οικονομικές και πολιτικές ελίτ του νεοφιλελευθερισμού της Ευρώπης και του ΔΝΤ δεν είναι ουδέτερα, είναι βαθύτατα ταξικά. Το ίδιο και οι συνέπειες που παράγουν αυτά, θίγουν ακυρώνουν, καταστρέφουν και ολοκληρώνουν την αποσάθρωση των εργατικών και λαϊκών κατακτήσεων και ταυτόχρονα ενισχύουν τα προνόμια, την ανεξέλεγκτη επιχειρηματική δράση και την κερδοφορία του μεγάλου κεφαλαίου εγχώριου και ξένου.

Τα τρίτο μνημόνιο αποτελεί ένα σύνολο σκληρών και αντικοινωνικών μέτρων που θίγει περισσότερο από ποτέ τα εργατικά φτωχά λαϊκά και μεσαία στρώματα και οδηγεί στην παραπέρα φτωχοποίηση και εξαθλίωσή τους.

Στην πρώτη γραμμή αυτών των μνημονιακών δεσμεύσεων βρίσκεται το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, τα εναπομείναντα δικαιώματα των εργαζομένων, των λαϊκών στρωμάτων, της μικρομεσαίας αγροτιάς.

Προβλέπονται σαρωτικές αλλαγές και ανατροπές με μειώσεις και μεγάλης κλίμακας περικοπές στις κύριες συντάξεις, στην επικουρική ασφάλιση, τα εφάπαξ, στα όρια ηλικίας, την αύξηση των εισφορών, την κατάργηση του ΕΚΑΣ κ.λπ.

Συνεχίζεται η λεηλασία του βιοτικού επιπέδου και των λαϊκών εισοδημάτων με την νέα φοροκαταιγίδα μέτρων που από κοινού σχεδιάζουν κυβέρνηση και κουαρτέτο.
Στην ίδια κατεύθυνση προβλέπονται νέες ιδιωτικοποιήσεις δημοσίων παραγωγικών – κερδοφόρων και στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεων όπως είναι : ΟΛΠ – ΟΛΘ – Αεροδρόμια – ΔΕΗ – ΤΡΑΙΝΟΣΕ – Υπηρεσίες καθαριότητας τοπικής αυτοδιοίκησης κ.λπ.

Θα ακολουθήσουν οι μνημονιακές πολιτικές στα εργασιακά, τα συνδικαλιστικά και δημοκρατικά δικαιώματα, οι εργασιακές σχέσεις που θα διευρύνουν το καθεστώς της επισφαλούς εργασίας, ενώ δυσμενείς παρεμβάσεις σχεδιάζονται στο νέο μισθολόγιο των δημοσίων υπαλλήλων.

Υγεία – Παιδεία – Κοινωνική Πρόνοια ήταν και είναι στο στόχαστρο των τοκογλύφων δανειστών, η πρώτη κατοικία διέρχεται άμεσο κίνδυνο και οι πλειστηριασμοί είναι προ των πυλών για τις εργατικές και λαϊκές οικογένειες!!!

Το εργατικό κίνημα, οι πολιτικές και κοινωνικές συλλογικότητες της Αριστεράς και των κινημάτων οφείλουν το επόμενο διάστημα να ενισχύσουν τον ρόλο, την παρέμβαση, τις πρωτοβουλίες και την δράση τους, να συμβάλουν με όλες τις δυνάμεις τους για να δημιουργηθεί ένα πλατύ μαζικό εργατικό κίνημα σε αγωνιστική κατεύθυνση που θα θέτει σε άμεση αμφισβήτηση τις πολιτικές των παλιών και νέων μνημονίων, **που θα έρχεται σε ευθεία ρήξη και σύγκρουση με την αντιλαϊκή μνημονιακή κυβερνητική πολιτική και ταυτόχρονα θα προβάλει συγκροτημένα μια εναλλακτική ριζοσπαστική λύση στην κατεύθυνση**:

• Μονομερούς διαγραφής του χρέους΄

• Εθνικοποίησης του τραπεζικού συστήματος και των μεγάλης στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεων

• Κατάργηση των προνομίων του μεγάλου κεφαλαίου

• Επαναφορά των δικαιωμάτων στα προ μνημονίου επίπεδα

• Αποχώρηση από την Ευρωζώνη και την Ε.Ε

Νταλακογεώργος Αντώνης, Πρόεδρος της Πανελλήνιας Ένωσης Ναυτών Εμπορικού Ναυτικού (ΠΕΝΕΝ), Γ.Γ του Εργατικού Κέντρου Πειραιά και μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής της Πανελλήνιας Ναυτικής Ομοσπονδίας (ΠΝΟ)

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα των Συντακτών στις 11/11/2015